

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobců: a) J. S., b) P. B., zastoupen Mgr. Miroslavem Horákem, advokátem se sídlem U Skleníků 1536/14b, Havířov, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, se sídlem Praskova 194/11, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2018, č. j. ZKI OP-O-32/520/2018-7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: T. K., zastoupen JUDr. Markem Křížem, Ph. D., advokátem se sídlem Masarykovo nám. 91/28, Karviná, v řízení o kasační stížnosti žalobce b) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2019, č. j. 22 A 39/2018 - 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně a), žalobce b) a osoba zúčastněná na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

[1] V katastrálním území S. H. byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací ve smyslu § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Dne 14. 3. 2016 podala žalobkyně a) podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona námitku proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, konkrétně proti zobrazení hranic pozemků parc. č. X [evidovaného ve vlastnictví žalobkyně a)] a parc. č. st. X v katastrálním území S. H. (evidovaného ve spoluvlastnictví žalobců). Žalobkyně a) zpochybňovala, že by mezi těmito parcelami měla vzniknout proluka v šíři 1,5 m, která by měla být částí pozemku parc. č. X ve vlastnictví manželů K.. Odkázala přitom na vytyčení hranice pozemku parc. č. X provedené dne 3. 12. 2011 společností Lesoprojekt Krnov, s.r.o. a uvedla, že nemovitost koupila od předchozího vlastníka z důvodu, aby byl zajištěn bezproblémový přístup do budovy, která je součástí pozemku parc.č. X.

[2] Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“ či „katastrální úřad“) nejprve vydal dne 23. 5. 2016 rozhodnutí, kterým námitce žalobkyně a) vyhověl. Proti tomuto rozhodnutí podala paní Z. K. a osoba zúčastněná na řízení, tedy spoluvlastníci pozemku parc. č. X, odvolání, v němž namítali, že přístup do nemovitostí na pozemku parc. č. st. X nikdy nebyl přes parcelu č. X, nýbrž vždy přes parcely č. X a X. Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 9. 2016 zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro vady řízení. Správní orgán I. stupně poté v rámci nového projednání znovu přezkoumal všechny výsledky zeměměřických činností vztahujících se k dotčeným parcelám, které jsou uloženy v měřické dokumentaci katastrálního úřadu. Na základě toho vydal rozhodnutí ze dne 12. 9. 2017, v jehož výroku vyslovil, že námitce žalobkyně a) proti zobrazení hranic pozemku parc. č. X v katastrálním území S. H. se vyhovuje. Žalovaný pak k odvolání žalobkyně a) rozhodnutím ze dne 13. 12. 2017 napadené rozhodnutí zrušil z důvodu jeho nepřesného a neurčitého výroku, v němž správní orgán I. stupně uvedl, že se námitce žalobkyně a) vyhovuje, ačkoliv z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že jí nevyhověl. Výrok rozhodnutí tak byl v rozporu s technickým podkladem, tj. s neměřickým záznamem č. X, z něhož rozhodnutí vycházelo.

[3] Správní orgán I. stupně vydal dne 21. 2. 2018 v pořadí třetí rozhodnutí č. j. OR-37/2016-801-37, kterým námitku žalobkyně a) zamítl. Žalobci podali proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným (tj. nyní napadeným) rozhodnutím zamítl a potvrdil tak závěry správního orgánu I. stupně. Zdůraznil přitom, že správní orgány činné v zeměměřictví působí pouze jako evidenční orgány, které jsou vázány podklady založenými v katastrálním operátu a posuzují, zda evidované údaje odpovídají listinám založeným ve sbírce listin. Správní orgán I. stupně podle žalovaného respektoval zákres parcel parc. č. X a parc. č. st. X v katastrální mapě platné před obnovou operátu, tedy mapě v analogové podobě v měřítku 1:2880 s tím, že žalobci nepředložili žádný výsledek zeměměřické činnosti ve smyslu § 48 a § 49 katastrálního zákona (geometrický plán nebo geometrický plán na průběh vytyčené nebo vlastníky upřesněné hranice pozemků), který by relevantním způsobem zpochybnil geometrické určení hranic předmětných parcel v obnoveném katastrálním operátu S. H..

II. Rozsudek krajského soudu

[4] Proti rozhodnutí žalovaného brojili žalobci žalobou, kterou krajský soud neshledal důvodnou a zamítl ji.

[5] Správní orgány podle krajského soudu žalobce dostatečně seznámily s podstatou správního řízení a vysvětlily jim, že podkladem pro vyhotovení obnoveného operátu přepracováním byla mimo jiné analogová katastrální mapa (evidence nemovitostí a katastru nemovitostí). Kopie příslušných částí katastrální mapy a mapy evidence nemovitostí jsou součástí správního spisu (přílohy číslo 7 a 8) a proluka mezi pozemky parc. č. st. X a X z nich vskutku vyplývá. Soud se rovněž ztotožnil s žalovaným v tom, že žalobci nepředložili žádný způsobitelný výsledek zeměměřické činnosti, který by svědčil o tom, že pozemky parc. č. X a parc. č. st. X mají společnou hranici. Takový důkaz nepředložili ani v řízení o žalobě.

[6] K podstatě žaloby, která je zaměřena na rozpor mezi aktuálně evidovaným a skutečným stavem v terénu, soud uzavřel, že se žalobcům nepodařilo vyvrátit závěr žalovaného, podle něhož je aktuální stav údajů po obnově katastrálního operátu v souladu s listinami, které byly podkladem obnovy, což je skutečnost pro právní posouzení věci rozhodující. Žalovaný nadto poskytl žalobcům na několika místech rozhodnutí návod, jak se mohou pokusit dosáhnout změny v katastru nemovitostí v souladu s jejich představami o skutečné poloze sporných pozemků.

III. Kasační stížnost

[7] Žalobce b) (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[8] Stěžovatel uvedl, že dům žalobců na pozemku parc. č. st. X sousedí s cestou žalobců na pozemku parc. č. X, přičemž obnovou katastrálního operátu nemůže být dosaženo toho, že se mezi tyto dvě nemovitosti vkládá část pozemku sousedů. Žalobci tak byli zkráceni na svých právech. Napadená rozhodnutí správních orgánů, napsaná odborným jazykem pracovníků katastrálního úřadu, jsou těžce srozumitelná. Je však zřejmé, že nejsou správná a neodpovídají skutečnému stavu.

[9] Pro stěžovatele je stále nepochopitelné, proč správní orgán I. stupně zamítl námitku žalobkyně a), pokud hranice pozemku cesty je nyní vyznačována správně, a správní orgán tedy *de facto* vyhověl námitce proti zobrazení hranic pozemku parc. č. X, který bezprostředně sousedí s domem žalobců na pozemku parc. č. st. X. Krajský soud poněkud nesprávně, s ohledem na posunutí hranic pozemku parc. č. st. X s domem žalobců uzavřel, že správní orgán I. stupně námitce proti obnově katastrálního operátu vlastně nevyhověl. Námitka se však vztahovala k zobrazení hranic pozemku cesty a ta je nyní zobrazena správně. Zcela navíc ale došlo k naprosto nesprávnému zobrazení hranic pozemku s domem.

[10] Stěžovatel nesouhlasí s tím, že došlo k posunutí pozemku parc. č. st. X, který byl v dosavadních mapách zanesen v zásadě správně. Pochybení správních orgánů je patrné ze snímku ortofotomapy se zakreslením daných nemovitostí v porovnání s leteckým

snímkem, který stěžovatel přiložil i k žalobě. Tyto podklady žalovaný i soud nesprávně považovali za nerelevantní. Zatímco současné zobrazení v katastrálních mapách zhruba odpovídá skutečnému stavu, zobrazení podle rozhodnutí žalovaného, respektive podle neměřického záznamu č. X, dům žalobců o cca polovinu jeho výměry posouvá na místo pozemků sousedů parc. č. st. X a X. Žalovaný ani nezdůvodnil, proč by k tak zjevnému nesouladu katastrálního a skutečného mapového stavu mělo dojít. Pochybení je zjevné rovněž ze snímku dostupného z <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>, z něhož vyplývá, že domy na parc. č. X a X byly zobrazeny v rozporu se skutečným stavem. Žalovaný tak učinil pouze pomocí výpočtů, aniž ověřil skutečný stav na místě samém. Nyní zobrazený stav dokonce neodpovídá ani stavu tvrzenému žalovaným nově až v rámci vyjádření k žalobě s odkazem na mapu z roku 1980. Žalovaný tak sám vlastně neví, jaký stav je správný. Krajský soud tyto zjevně nesedící mapové podklady žalovaného zohlednil, aniž se jakkoli vyjádřil k jejich rovněž zjevnému nesouladu se stavem podle žalobou napadeného rozhodnutí.

[11] Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentuje tím, že jde o sousedský spor, jehož řešení mu nepřísluší; podle stěžovatele to však jsou právě nesprávné postupy správních orgánů, které hranice pozemků zpochybňují a k sousedským sporům naopak vedou. Správní orgány v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nepostupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobci předložili důkazní prostředky, z nichž je na první pohled zřejmé, že většina vytyčených bodů souřadnic a zaměření do navrhované mapy podle záznamu č. X se neshoduje se skutečností. Jedním z důsledků posunutí pozemku parc. č. st. X je, že by žalobci neměli k této své nemovitosti z pozemku parc. č. X v obci S. H. bezproblémový přístup. V důsledku posunutí pozemku se rovněž část stavby žalobců nově ocitla na cizím pozemku. V minulosti se přitom jednalo o ucelený komplex – zemědělskou usedlost, jejíž stáří stěžovatel odhaduje na cca 150 let s tím, že vždy předmětná cesta vedla kolem budov. Žalovaný a následně i krajský soud tak zasáhli do ústavně chráněných práv žalobců na nerušené užívání nemovitostí v jejich vlastnictví.

[12] V souvislosti s tvrzením žalovaného, že žalobci měli předložit vlastní zaměření nemovitostí, stěžovatel uvedl, že již při koupi pozemku parc. č. X jej nechali vyměřit a vytýčit jeho hranice. Záznam podrobného měření změn č. X byl v platnosti, ověřil jej oprávněný zeměměřický inženýr J. A. dne 14. 12. 2011. Požadavek, aby žalobci nechali pozemek nyní znovu zaměřit, považuje stěžovatel za neoprávněný. Katastrální úřad postupuje při obnově katastrálního operátu z moci úřední a má si tak zajistit faktické zaměření pozemku sám, pokud obnovený katastrální operát zjevně neodpovídá skutečnému stavu. Žalovaný i krajský soud svým přístupem popřeli základní zásadu činnosti správních orgánů ve smyslu § 6 odst. 2 a § 50 odst. 2 správního řádu.

[13] Dle stěžovatele není možno v rámci obnovy katastrálního operátu vyvářet virtuální stav, nesouladný se skutečností a navíc způsobující sousedské rozpory. Z povahy věci je vyloučeno a jistě nebylo ani zákonnou úpravou při jejím přijímání předpokládáno, že by v důsledku takové obnovy mohlo dojít k posunu zobrazení nemovitostí v mapě v rozporu s reálným stavem jejich umístění. Z katastrálního zákona je zřejmé, že v důsledku obnovy katastrálního operátu nemá dojít k zobrazení nemovitostí v katastru nemovitostí v nesouladu s jejich skutečným umístěním v terénu. Žalovaný se tedy mýlí, pokud v

napadeném rozhodnutí uvedl, že údaje zaznamenané v katastrálním operátu nemusejí nutně odpovídat stavu pozemků v terénu. Katastrální úřad musí v rámci svých kompetencí činit vše možné pro to, aby účelu katastrálního zákona a veřejného zájmu na správnosti evidovaných údajů dostál. Krajský soud se těmito žalobními námitkami výslovně ani nezabýval.

[14] Stěžovatel rovněž upozornil, že správní orgán I. stupně shledal námitku žalobkyně a) v předchozím rozhodnutí důvodnou a hranice pozemku parc. č. X (cesta žalobců) zobrazil vedle pozemku parc. č. st. X (dům žalobců). Až v důsledku odvolání sousedů provedl další výpočty tzv. od stolu a posunul domy žalobců i jejich sousedů mimo jejich skutečné umístění, aniž by provedl šetření na místě samém. Na závěr stěžovatel dodal, že svou nemovitost žalobci užívají k rekreačním účelům; nemají zájem nikoho jakkoliv uzurpovat ani se nedomáhají řešení sousedských sporů. Stěžovatel souhlasí, že obnova katastrálního operátu nemá zasahovat do majetkové sféry dotčených osob a má jen respektovat evidenční stav vytvořený již dříve. V předmětné věci tak ovšem žalovaný nepostupoval.

IV. Vyjádření žalovaného

[15] Žalovaný ve svém vyjádření považoval za potřebné uvést, že v katastrálním území S. H. byla v roce 2016 provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, spočívající v přepracování grafické (analogové) katastrální mapy do formy grafického počítačového souboru (§ 43 katastrálního zákona), jež není spojena se zjišťováním hranic pozemků v terénu (jak je tomu při obnově katastrálního operátu novým mapováním - § 42 odst. 1 tohoto zákona). Předmětem obnovy katastrálního operátu přepracováním není řešení případných odlišností v průběhu vlastnických hranic vzniklých (uznávaných vlastníky) v terénu oproti zobrazení vlastnických hranic v katastrální mapě.

[16] Žalovaný zdůraznil, že nemůže být rozhodováno o „posunutí“ pozemku, jak namítal stěžovatel, nýbrž pouze o tom, jak budou zobrazeny hranice parcely v katastrálním operátu, tedy nikoliv o tom, jaké jsou skutečné hranice pozemku v terénu. Ve vztahu k jednotlivým kasačním námitkám žalovaný odkázal na příslušné pasáže svého rozhodnutí, ve kterých danou problematiku vysvětlil. Poukázal rovněž na skutečnost, že v průběhu správního řízení z vyjádření manželů K. vyplynulo, že mezi žalobci a spoluvlastníky pozemku parc. č. X existuje dlouhodobý sousedský spor o průběh hranic pozemků. Spory o rozsah vlastnického práva přitom mohou být řešeny pouze v řízení před civilním soudem.

[17] Správní orgány přesně a úplně zjistily skutečný stav věci nezbytný pro posouzení námítky proti výsledkům katastrálního operátu obnoveného přepracováním a nijak nevybočil ze své rozhodovací pravomoci. Navrhl proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[18] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[19] Kasační stížnost není důvodná.

[20] Nejprve se soud zabýval stěžovatelovou poznámkou týkající se nesrozumitelnosti výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla zamítnuta námitka žalobkyně a), ačkoliv jí správní orgán dle názoru stěžovatele *de facto* vyhověl. K této otázce se zcela správně vyjádřil krajský soud, který upozornil, že žalobkyně a) v námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu nenapadla pouze zobrazení hranic pozemku parc. č. X, ale současně to, že pozemky parc. č. X a parc. č. st. X nemají společnou hranici (tato otázka je ostatně nadále předmětem sporu i v rámci navazujícího soudního řízení). Byť tedy správní orgán I. stupně přisvědčil žalobkyni a) co se týče hranic pozemku parc. č. X, zamítl podstatu její námítky, kterou bylo právě to, že uvedené pozemky mají mít společnou hranici. Naopak dospěl k závěru, že hranice pozemku parc. č. st. X mají být změněny tak, že mezi uvedenými pozemky má být zachována proluka, která vyplývá z podkladů shromážděných ve správním řízení. Správní orgán I. stupně tedy postupoval správně, pokud námitku žalobkyně a) ve výroku svého rozhodnutí zamítl, neboť z jeho odůvodnění je nepochybné, že podstatě její argumentace (tj. zpochybnění existence proluky mezi pozemky) skutečně nevyhověl. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak nelze považovat za nepřezkoumatelné z důvodu, že by výrok tohoto rozhodnutí neodpovídal jeho odůvodnění.

[21] Pokud jde o věcné posouzení kasační stížnosti, soud uvádí, že stěžovatelovy námitky směřují proti novému vymezení hranic dotčených pozemků, ke kterému došlo v důsledku provedení obnovy katastrálního operátu přepracováním. Stěžovatel primárně namítá, že nově evidovaný stav neodpovídá faktickému stavu v terénu. Soud se proto nejprve zabýval povahou tohoto typu obnovy katastrálního operátu a možnostmi dotčených osob, jakými mohou proti nově vymezeným hranicím pozemku brojit.

[22] Podle § 40 odst. 1 katastrálního zákona *obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.*

[23] Podle § 43 katastrálního zákona *při obnově katastrálního operátu přepracováním se převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.*

[24] K problematice obnovy katastrálního operátu přepracováním se vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 2. 2020, čj. 1 As 401/2019 – 23, v němž připomněl, že podle judikatury zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je cílem tohoto druhu obnovy aktualizace operátu po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Jedná se o soubor úkonů evidenčního a technického rázu, který nesměruje ke změně právních vztahů. Právní vztahy k pozemku by mohly být dotčeny jen

tehdy, byla-li by jejich případná změna doložena listinou. Dotčená osoba se může domáhat určení průběhu hranice u obecného soudu žalobou podle části třetí občanského soudního řádu; v řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu však takové nároky s úspěchem vznášet nelze (viz v usnesení ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12). Ačkoliv se tyto závěry vztahují ke katastrálnímu zákonu z roku 1991, lze je použít i pro posouzení nyní projednávané věci, jelikož způsob obnovy katastrálního operátu byl bez zásadních odlišností přejat do katastrálního zákona z roku 2013.

[25] Nejvyšší správní soud dále v odkazovaném rozsudku převzal závěry komentářové literatury, podle nichž při obnově katastrálního operátu přepracováním jsou hranice pozemků v terénu zaměřovány pouze výjimečně a veškeré ostatní hranice jsou do mapy v digitální podobě přebírány buď přímo z platné katastrální mapy vektorizací rastrového podkladu, nebo z již existující měřické dokumentace (srov. Barešová, Eva; et al. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015). „*Na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním se při obnově přepracováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu. Základním podkladem pro tento typ obnovy je dosavadní katastrální mapa. Při přepracování jsou z dosavadní mapy zjištěny a do počítačově vedeného souboru zavedeny souřadnice všech lomových bodů hranic. Při přepracování tedy nevzniká fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky*“ (Baudyš, Petr. Katastrální zákon. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014).

[26] Vzhledem k uvedenému tak stěžovateli nelze přisvědčit, že by v důsledku odlišného vymezení hranic dotčených pozemků v obnoveném katastrálním operátu mohlo být zasaženo do jeho práva na nerušené užívání vlastnictví. Žalovaný i krajský soud ostatně stěžovateli srozumitelně a zcela správně vysvětlili, že obnovou katastrálního operátu nemohou být vlastnické vztahy dotčeny. Jak uvedl žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti, v důsledku obnovy nedošlo k posunutí pozemku, jak argumentuje stěžovatel, nýbrž k novému vytyčení jeho hranic, které odpovídá příslušným podkladům provedené obnovy katastrálního operátu. Postup, kterým katastrální úřad k tomuto výsledku došel, je podrobně popsán v jeho rozhodnutí. V tomto ohledu je nicméně nutno stěžovateli přisvědčit v tom, že napadená rozhodnutí jsou pro svůj značně technický charakter pro běžného čtenáře obtížně srozumitelná. Zároveň však lze souhlasit s krajským soudem, že správní orgány se snažily své závěry srozumitelně popsat, vysvětlit účastníkům podstatu tohoto řízení a vyložit, proč nepovažovaly výhrady žalobců za důvodné. Důvody zamítnutí námitek žalobkyně a) proti obnovenému katastrálnímu operátu a následně i zamítnutí odvolání žalobců jsou z napadených správních rozhodnutí zřejmé, a jejich rozhodnutí tak jsou v tomto ohledu přezkoumatelná.

[27] Ve výše citovaném rozsudku č. j. 1 As 401/2019 – 23, soud zdůraznil, že z povahy tohoto způsobu obnovy katastrálního operátu (tj. obnovy katastrálního operátu přepracováním dle § 43 katastrálního zákona) vyplývá, že dotčené osoby mohou namítat ve vztahu k vymezení hranic pozemků zejména pochybení katastrálního úřadu při použití výstupů dosavadní měřické činnosti, případně skutečnost, že katastrální úřad nezohlednil podklady, které měl při obnově katastrálního operátu k dispozici. Jedná se tak např. o doložený geometrický plán ve spojení s dohodou dotčených vlastníků o průběhu vlastnické hranice či příslušným rozhodnutím civilního soudu o průběhu této hranice.

[28] V posuzované věci správní orgány i krajský soud správně uzavřely, že stěžovatel [ani žalobkyně a]) takovéto podklady, jež by mohly relevantně zpochybnit vymezení hranic dotčených pozemků v obnoveném katastrálním operátu, nepředložil. Je tak nutno potvrdit, že takovým důkazem nemůže být snímek ortofotomapy se zakreslením daných nemovitostí v porovnání s leteckým snímkem, ani snímek dostupný z <https://nahlizenidokn.cuzk.cz/>. Z těchto podkladů sice lze dovodit nesoulad nově evidovaného a faktického stavu, jak však bylo již výše uvedeno, účelem obnovy katastrálního operátu přepracováním není zjišťování skutečného průběhu vlastnické hranice pozemků, resp. ověřování souladu evidovaného stavu se stavem faktickým. Krajský soud tak správně potvrdil závěr správních orgánů, že katastrálnímu úřadu nepřísluší se těmito skutečnostmi zabývat (srov. též rozsudky NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012 - 32, nebo ze dne 8. 2. 2018, č. j. 10 As 226/2017 - 60). Z toho důvodu rovněž nelze považovat za pochybení správních orgánů, že neprovedly místní šetření a zaměření v terénu. Těmito činnostmi by totiž překročily pravomoci, které jim v daném správním řízení náleží. Nelze jim proto vytýkat, že by z tohoto důvodu nedostatečně zjistily skutkový stav věci.

[29] Stěžovatel dále namítal, že po něm správní orgány neoprávněně požadovaly nové zaměření hranic dotčených pozemků, přestože jim žalobci již předložili zaměření provedené společností Lesoprojekt Krnov, s.r.o. ze dne 2. 12. 2011, tj. záznam podrobného měření změn č. 210 (dále též „ZPMZ 210“), jehož předmětem bylo vymezení pozemku parc. č. X.

[30] K této kasační námitce nejprve soud shodně s žalovaným (viz jeho vyjádření ke kasační stížnosti) poznamenává, že správní orgány nové zaměření po stěžovateli nepožadovaly, pouze mu vysvětlily, jakým důkazem by případně mohl relevantně zpochybnit geometrické určení hranic předmětných pozemků v obnoveném katastrálním operátu. Nelze tak přisvědčit stěžovateli, že by správní orgány jakkoliv přenášely své povinnosti na účastníky řízení, nebo porušovaly základní zásady své činnosti stanovené ve správním řádu. Žalovaný i katastrální úřad naopak postupovali vstřícně, pokud žalobcům v napadených rozhodnutích poskytli návod, jakými právními prostředky se mohou nově evidovanému stavu bránit. Pokud stěžovatel namítá, že mezi vlastníky sousedních pozemků není o průběhu hranic sporu, resp. že tento spor vyvstal až v souvislosti s výsledky obnovy katastrálního operátu, zde je nutno shodně s žalovaným odkázat na obsah správního spisu, z něhož jednoznačně vyplývá, že spoluvlastníci pozemku parc. č. X (paní Z. K. a osoba zúčastněná na řízení) brojili proti tomu, že by pozemky parc. č. X a X měly mít společnou hranici. Je tak vcelku zřejmé, že tato otázka byla a je mezi vlastníky sousedních pozemků sporná.

[31] Pokud jde o samotný stěžovatelem odkazovaný podklad – zaměření provedené společností Lesoprojekt Krnov, s.r.o., z napadených rozhodnutí je zcela patrné, že jej správní orgány vzaly v potaz, resp. že se jednalo o jeden z mnoha podkladů pro vymezení hranic dotčených pozemků v obnoveném katastrálním operátu. Správní orgán I. stupně se tímto podkladem podrobně zabýval ve svém rozhodnutí (viz str. 6 a 7 rozhodnutí), přičemž dospěl k závěru, že nebyly vhodně využity všechny z něho dostupné údaje. Vysvětlil, že body ZPMZ 210, které splnily kritérium pro zobrazení v katastrální mapě, a

zároveň byl vysloven souhlas vlastníka s průběhem vytyčené hranice, byly použity jako identické body do transformačního klíče pro zpřesňující transformaci rastrů. Na podkladě nově zpřesněných rastrů správní orgán I. stupně vyhotovil neměřický záznam č. X, ve kterém provedl opravu zobrazení hranic parcel č. X č. X. Postup správního orgánu I. stupně je podrobně popsán v napadeném rozhodnutí a jeho správnost žalobci nijak nezpochybnili, jak ostatně bylo již výše opakovaně uvedeno. Lze tedy shrnout, že správní orgány vycházely ze zaměření, na něž odkazoval stěžovatel, nicméně s ohledem na další podklady dospěly k odlišnému závěru ohledně průběhu hranic pozemku parc. č. X, než jakého se domáhá stěžovatel.

[32] Stěžovateli také nelze přisvědčit, že by nově zobrazený stav neodpovídal ani stavu tvrzenému žalovaným nově až ve vyjádření v žalobě. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poznamenává, že krajský soud správně vyvrátil námitku žalobců, podle níž žalovaný odkázal na mapu evidence nemovitostí a mapu katastru nemovitostí zachycující stav v roce 1980 nepřipustně poprvé až ve vyjádření k žalobě. Ačkoliv až v tomto vyjádření žalovaný upřesnil rok, ke kterému se tyto mapy vztahují, zároveň je zřejmé, že se jedná o podklady, z něhož obě napadená rozhodnutí vycházela. Žalovaný ostatně ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že jde o analogovou mapu evidence nemovitostí uloženou jako příloha č. 8 a analogovou mapu katastru nemovitostí uloženou ve spisu jako příloha 7. Stěžovatel tak nemá pravdu, že by žalovaný v řízení o žalobě nově vysvětlil zaměření hranic pozemků, resp. že by zde odkázal na nové podklady. Stěžovatel navíc nijak nespecifikoval, proč dle jeho názoru nyní zobrazený stav neodpovídá stavu, který žalovaný znovu vysvětlil ve svém vyjádření k žalobě.

[33] Na závěr soud znovu opakuje (jak jednoznačně vyplývá rovněž ze správních rozhodnutí a napadeného rozsudku), že účelem obnovy katastrálního operátu přepracováním není uvést evidovaný stav do souladu se skutečným stavem v terénu (viz výše body 24 a 25 tohoto rozsudku). Správní orgány v napadených rozhodnutích podrobně vysvětlily, jak dospěly k novému vymezení hranic dotčených pozemků; jejich závěry mají oporu v podkladech obsažených ve spisovém materiálu. Stěžovatel přitom tyto závěry nijak relevantně nezpochybnil. Krajský soud tedy posoudil věc správně, pokud dospěl k závěru o nedůvodnosti námitek žalobců. Z odůvodnění napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá, že správní orgány postupovaly správně, nikoliv v rozporu s účelem katastrálního zákona či veřejným zájmem na správnosti evidovaných údajů. Nelze tak považovat za pochybení krajského soudu, že se k této obecné žalobní argumentaci výslovně nevyjádřil, jak poznamenává stěžovatel.

VI. Závěr a náklady řízení

[34] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[35] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Totéž platí rovněž o žalobkyni a), která se sice ke kasační stížnosti nijak nevyjádřila, z průběhu správního řízení a řízení před krajským soudem je ovšem zřejmé, že zastávala shodné procesní stanovisko jako stěžovatel.

Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

[36] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by jí soud uložil, ani nenavrhla, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných. Právo na náhradu nákladů řízení tedy nemá.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu